

[Henry Christensen.]

tionsmidler gør. Og må jeg for det andet spørge ministeren, om erfaringen ikke har vist, at i kommuner med høj ejendomsbeskatning er der ikke billigere priser på landbrugs-ejendommene, end der er i kommuner med en lav ejendomsbeskatning. Jeg tror derfor ikke, ministerens tankegang har noget med inflationsbekæmpelse at gøre, tværtimod. Derimod er jeg enig med ministeren i, at det er positive foranstaltninger at søge arealerne med og udbuddet af byggemoden jord øget.

En anden vigtig side, som fremhæves i rapporten, er de gældende begrænsninger i bevægeligheden og konkurrencen, som hindrer de fornødne omstillingsprocesser. Vi kan være enige om næringsloven. Der blev talt om licitationsloven som regeringens, det burde egentlig også have været en tak til venstre — og boligforliget ærlig talt — men man lader jordlovene for landbrugets vedkommende ligge, og regeringen siger nej til det fjerde led i betænkningen her om at sikre en forøget bevægelighed på arbejdsmarkedet. Man mangler også her den fornødne sammenhæng.

Jeg vil da gerne konkludere med at nævne nogle af de områder, der efter venstres opfattelse må stå tilbage ud over de mange pæne og nemme ting i økonomiministerens tale, som vi mere eller mindre kan være enig i. Det var til afløsning af de begrænsede foranstaltninger, vi skulle formulere den samlede økonomiske politik, som kunne begrænse inflationen. Hertil hører bl. a. også for det første en formuleret indkomstpolitik, ikke mindst på baggrund af de forestående overenskomstforhandlinger, og også statens egen lønpolitik må være en del heraf. For det andet en forhandling om en ændring af dyrtidsreguleringen, hel-årlig eller halvautomatisk. For det tredje en mere afbalanceret udgiftspolitik med bedre tilpasning til samfundsøkonomien og de fysiske muligheder. For det fjerde en mere effektiv rationalisering, en administrationsombudsmand og en hurtigere decentralisering. For det femte en hurtig løsning af de påtrængende skattespørgsmål. For det sjette en hurtig gennemførelse af øget bevægelighed på alle de områder i produktion og på arbejdsmarked, hvor dette er tiltrængt.

Venstre opfordrer til, at vi nu og i tide erstatter de mange års spredte og usammenhængende politik med den samlede økonomiske helhedspolitik, der er fornøden. Tiden er inde nu til handling jo før jo bedre efter venstres opfattelse; vi er parat til at deltage i arbejdet.

Jørgen Jensen: Det forekommer mig at være en nøgtern og god betænkning, udvalget har afgivet; det er også en meget omfattende betænkning, og jeg skal derfor holde mig til nogle hovedpunkter.

Den er oplysende om mange væsentlige forhold om vor økonomiske situation og om den udvikling, som har ført frem til dér, hvor vi står i dag. Jeg vil gerne rose økonomiministeren til dels, navnlig for det referat, han gav i sin redegørelse til tinget, hvorimod der jo ikke kom meget væsentlig nye forslag frem fra økonomiministeren. Han sluttede sin redegørelse med dog at komme med noget mere konkret stof, og det skal jeg vende tilbage til, når jeg kommer til slutningen.

Jeg synes, vi alle kan glæde os meget stærkt over den kraftige økonomiske vækst, vi har oplevet i vort land siden 1958, og jeg understreger i denne forbindelse: også glæde os over den fulde beskæftigelse, som har præget arbejdsmarkedet og hele erhvervslivet. Det er vel ikke for meget sagt, at industrien har stået nogenlunde i centrum, i hvert fald i en central situation i denne udvikling. Danmark er herunder også blevet et industriland, men når jeg siger dette, understreger jeg samtidig, at landbrugets betydning for vor økonomi stadig væk er særdeles væsentlig.

Denne omfattende ændring af erhvervsstrukturen, som vi har set udvikle sig, har naturligvis givet anledning til adskillige problemer. Jeg vil gerne udtrykke det på den måde, at jeg synes, at erhvervene, sådan set, har løst deres problemer, deres del af opgaven, på en smidigere og bedre måde, end hvad staten har kunnet præstere, når det drejede sig om de offentlige og de politiske problemer. Hvis der var blevet ført en mere fornuftig, mere besindig og mere rolig og stabil politik i disse år, tror jeg personlig også, at væksten i vort samfundsliv, i vor økonomi, havde været endnu større, end den faktisk har været.